

II.

OGLASNIK LAVANTINSKE ŠKOFIJE

Vsebina: 15. Izredna »Sveta ura« v 1900 letni spomin Kristusovega trpljenja. — 16. Kanonično obiskovanje in birmovanje v letu 1933. — 17. Razglasitev kandidatov za diakonat. — 18. Nekatera navodila častiti duhovščini. — 19. Izpremema v »Poduku o zakramentu svetega zakona«. — 20. Cerkveno ljudsko petje — Cerkvena ljudska pesmarica. — 21. Razpregled državnih taks, vplačanih pri župnijskih uradih. — 22. Obresti predvojnih nadarbinskih oblagacij. — 23. Slovstvo. — 24. Osebna naznanila.

15.

Izredna „Sveta ura“ v 1900 letni spomin
Kristusovega trpljenja.

Narodno tajništvo Apostolstva molitve v Ljubljani se je obrnilo na kn.-šk. ordinariat z naslednjim sporočilom:

»Z velikim veseljem in hvaležnostjo so sprejeli vsi katoliški narodi napoved izrednega svetega leta, ki ga je sv. oče Pij XI. letos proglasil v spomin 1900 letnice Jezusovega trpljenja in našega odrešenja. Celo drugoverci, anglikanci, ga s spoštovanjem pozdravljajo. Sv. oče in ves katoliški svet pričakuje velike koristi in blagoslova od tega izrednega sredstva posvečenja.

Letos obhajamo izreden dogodek. Po mnenju uglednih raziskovalcev bo prav letos 6. aprila, na četrtek pred prvim petkom tega meseca, preteklo 19 stoletij od prvega velikega četrтка (13. nizana), ko je naš Zveličar postavil presv. Evharistijo in potem na Oljski gori krvavi pot potil. Ta dan bodo skoraj po vsem svetu opravljali katoličani vseh stanov nočno češčenje presv. Rešnjega Telesa in Sveto uro. Teden pozneje, 13. aprila 1933, pa bo veliki četrtek, ko bo vesoljna Cerkev obhajala 1900 letni spomin Jezusovega trpljenja in svetovnega odrešenja. Za ta dan se pripravlja pri raznih katoliških narodih in ustanovah posebna akcija, da bi se v spomin na ta dogodek letos opravila izredna slovesna skupna »Sveta ura« v zadoščenje presv. Srcu Jezusovemu.

Koliko vzrokov imamo tudi mi, da se prav letos posebej zahvaljujemo božjemu Srcu za veliko delo odrešenja in priključimo na ves svet, na nas in na našo domovino v teh izredno važnih in težkih časih obilico odrešilnih milosti in pomoči. Zato naj bi se ta izredna letošnja »Sveta ura« splošno in bolj slovesno obhajala po vseh naših župnijah, na ta način, da bi se na primeren način oznanila, in naj bi preč. duhovščina vsake župnije v nedeljo prej povabila vse vernike in katoliške organizacije ter se posvetovala s Katoliško akcijo in drugimi v poštev prihajajočimi činitelji, kako bi se ta velika ura kar najslovesnejše obhajala. Naj bi bil ta dan kolikor mogoče ves naš narod zbran pred božjim prestolom, da bi vsi po velikem petku bili deležni tudi velikonočnega vstajenja.«

Kn.-šk. ordinariat toplo priporoča čč. gg. dušnim pastirjem, da po možnosti izvedejo zgornji predlog na način, ki se jim zdi za njihove župnije najbolj primeren. O pomenu in bistvu »Svete ure« se nahajajo potrebni podatki v škofijskem Oglasniku 1930, IV. odst. 37, str. 67 in na več mestih v Glasniku S. J. — V cerkvi sv. Petra v Rimu bo letos skupno češčenje presv. R. T. in Sveta ura zvečer dne 6. aprila. Te pobožnosti se bo osebno udeležil sveti Oče Pij XI.

Njegova želja je, naj bi se ta dan združili z Njim v goreči molitvi vsi verniki sveta. Kjer bi to ne bilo mogoče, tam naj bi se Sveta ura priredila vsaj Veliki četrtek popoldne ali Veliki petek zjutraj.

16.

Kanonično obiskovanje in birmovanje v letu 1933.

A. Dnevi in postaje.

Po predlogih mgč. gg. dekanov bo kanonična vizitacija in birmovanje

I. V dekaniji Ptuj:

1. v soboto	29. aprila	pri Sv. Martinu na Hajdini,
2. v nedeljo	30. «	pri Sv. Juriju v Ptuj,
3. v ponedeljek	1. maja	pri Sv. Petru in Pavlu v Ptuj,
4. v torek	2. «	pri Sv. Marku niže Ptuja,
5. v sredo	3. «	pri Sv. Marjeti niže Ptuja,
6. v četrtek	4. «	pri Sv. Mariji na Polenšaku,
7. v soboto	6. «	pri Sv. Mariji na Vurbergu,
8. v nedeljo	7. «	pri Sv. Urbanu pri Ptuj,
9. v ponedeljek	8. «	pri Sv. Lovrencu v Slov. gor. in
10. v torek	9. «	pri Sv. Andražu v Slov. gor.

II. V dekaniji Laško:

1. v soboto	27. maja	pri Sv. Rupertu nad Laškim,
2. v nedeljo	28. «	pri Sv. Martinu na Laškem,
3. v ponedeljek	29. «	pri Sv. Lenartu nad Laškim,
4. v torek	30. «	pri Sv. Mavriciju v Jurkloštru,
5. v sredo	31. «	pri Sv. Heleni v Loki in
6. v četrtek	1. junija	pri Sv. Jakobu na Dolu.

III. V dekaniji Sv. Lenart v Slov. gor.:

1. v torek	6. junija	pri Sv. Lenartu v Slov. gor.,
2. v sredo	7. «	pri Sv. Juriju v Slov. gor.,
3. v četrtek	8. «	pri Sv. Mariji Snežni
4. v ponedeljek	12. «	pri Sv. Ani v Slov. gor.,
5. v torek	13. «	pri Sv. Benediktu v Slov. gor.,
6. v sredo	14. «	pri Sv. Mariji v Negovi,
7. v soboto	17. «	pri Sv. Antonu v Slov. gor.
8. v nedeljo	18. «	pri Sv. Rupertu v Slov. gor. in
9. v ponedeljek	19. «	pri Sv. Trojici v Slov. gor.

IV. V dekaniji Gornjigrad:

1. v soboto	24. junija	pri Sv. Mihaelu nad Mozirjem,
2. v nedeljo	25. «	pri Sv. Juriju v Mozirju,
3. v ponedeljek	26. «	pri Sv. Mariji Nazaret,
4. v torek	27. «	pri Sv. Kancijanenu na Rečici,
5. v sredo	28. «	pri Sv. Sv. Francišku Ksav. na Stražah,
6. v četrtek	29. «	pri Sv. Elizabeti na Ljubnem,
7. v soboto	1. julija	pri Sv. Lovrencu v Lučah,
8. v nedeljo	2. «	pri Sv. Mariji Snežni v Solčavi,
9. v ponedeljek	3. «	pri Sv. Mohorju in Fortunatu v Gornjemgradu,
10. v torek	4. «	pri Sv. Mariji v Novišti,
11. v sredo	5. «	pri Sv. Petru v Bočni in
12. v četrtek	6. «	pri Sv. Martinu ob Dreti.

V. V mariborski stolnici

bo sv. birma na binško nedeljo dne 4. junija 1933, kar naj č. gg. dušni pastirji,

kjer je potrebno, oznanijo vernikom s pridiznice; ob 9. uri bo slovesna pontifikalna sv. maša, potem pa takoj birmovanje.

B. Navodila.

P. n. dekan in dušni pastirji, pri katerih bo škofovska vizitacija in birmovanje, naj vestno prečitajo in proučijo tozadevne dosedanje določbe. Navodila, dana za lansko leto v škofijskem Oglasniku 1932, II, str. 20 in 21, ostanejo po vsem obsegu v veljavi.

I. Posebej se naglaša, da naj pomeni kanonična vizitacija obnovitev verskega življenja v župniji, da naj bodo birmanci primerno svoji starosti poučeni o poglavitnih resnicah svete vere, zlasti o pomenu in milostih svete birmе, k a t e h e z a ostalih šolskih otrok pa bodi praktična, ne težavna. Posebna skrb gg. dušnih pastirjev bodi, da se delitev svete birmе n e b o i z r a b l j a l a v priložnost za kakršnekoli nered ali izgrede.

II. Namesto S p o m e n i c e naj blagovolijo gospodje župniki v dekanijah, ki pridejo na vrsto, izpolniti v dveh izvodih tiskovino, ki se jim obenem dostavlja proti vplačilu 4 Din iz cerkvene blagajne po pridejani položnici. Gospodje v dekaniji, pri kateri ni škofovske vizitacije, bodo oba izvoda te izpolnjene tiskovine izročili gospodu dekanu pri dekanijiški vizitaciji, ta pa jih bo skupno s šolskim nadzorovalnim poročilom vposlal kn.-šk. ordinariatu namesto običajnega zapisnika o dekanijiški vizitaciji. — Kakor je v tiskovini odrejeno, naj bodo odgovori na stavljena vprašanja s t v a r n i i n k r a t k i.

III. Gospodje vizitandi se prosijo, naj r e s n o upoštevajo točko B, III, 2 lanskega razpisa (l. c. str. 21).

I z o s t a n e naj, kar bi povzročalo duhovnikom ali vernikom izredne skrbi ali stroške. Godba, streljanje, serenade, drage obleke birmancev, potratno zunanje okrasje, epulae protractae et superfluis onustae ... se res ne dajo spraviti v soglasje s sedanjimi težkimi gospodarskimi in družabnimi razmerami. Postrežba naj se omeji, kakor ob prihodu duhovnega sobrata, na to, »quod in domo parochiali reperitur«.

Vizitatorju bo v v e s e l j e i n z a d o š č e n j e: ako bo našel v župnišču vse tako, »ut is, qui ex adverso est, vereatur, nihil habens malum dicere de nobis«;

ako bo v c e r k v i lep red, snaga in čistota pri opremi, svetih posodah, paramentih, škropilnikih itd., kakor to zahtevata liturgika in higijena, — med svetimi opravili pa pobožna molitev, številen prejem svetih zakramentov, ubrano duha k Bogu dvigajoče petje;

ako bodo š o l s k i o t r o c i dobro poučeni v krščanskem nauku in se bodo lepo vedli v cerkvi in zunaj cerkve (kateneze lanskega leta, n. pr. v St. Ilju v Slov. gor., v Dobovi in na mnogih drugih krajih so pokazale, kaj doseže blag katehet, ki ljubi otroško dušo in obvlada učno snov);

ako bo med v e r n i k i čednostno življenje s Cerkvijo v cvetu, med njimi in dušnim pastirjem pa razmerje dobrih otrok do dobrega očeta;

ako se bo izkazalo, da s e c e r k v e n o i n n a d a r b i n s k o i m e t j e pravilno upravlja, in se z urejeno dobrodelnostjo skrbi za ubožce;

v o b č e, ako se mu bo kot zastopniku Cerkve z l j u b e z n i j o d o B o g a i n d o b l i ž n j e g a v r a č a l a ljubezen, v kateri on prihaja; ljubezen, v kateri želi v imenu svete Cerkve zajeti vse stanove in sloje v župniji — brez izjem; ljubezen, v kateri bi rad razveselil vsakogar, če ne more z zemeljskimi darovi, pa z dušnim mirom, srčno tolažbo, nebeškimi blagodari.¹

Deus faciat, ut ita fiat!

¹ Te pripombe naj tokrat veljajo kot rešitev lanskih »Spomenic«, katerih en izvod se obenem vrača, prizadetim župnijskim uradom, da ga shranijo v svojem arhivu.

17.

Razglasitev kandidatov za diakonat.

Diakonat bodo prejeli na dan 1. aprila 1933 (ki je sobota pred Tiho nedeljo), naslednji subdiakoni, gojenci V. in IV. letnika v kn.-šk. Duhovniškem Semenišču v Mariboru:

Iz V. letnika: Čakš Štefan iz Šmarja pri Jelšah; Čokl Janez iz Zibike; Ha-las Daniel iz Črenovc; Orešnik Jožef iz Ljubnega ob Savinji;; Varga Jožef iz Bogojine.

Iz IV. letnika: Bratuša Alojzij iz Negove; Križan Franc od Sv. Lovrenca na Dravskem polju; Pečar Franc od Sv. Martina pri Vurbergu; Prelog Ljudevit iz Frama.

Castiti gg. dušni pastirji naj v zmislu kan. 998 razglasijo kandidate za dia-konat na nedeljo, dne 26. marca 1933, iz prižnic vernemu ljudstvu. Obenem naj se povabijo verniki, da opravljajo molitve za goreče duhovnike; naj pa tudi nihče, ki ima opravičene pomisleke zoper posvetitev naštetih kandidatov za diakonat, tega ne prikriva.

Po naročilu lavant. sinode iz l. 1911, stran 812, naj dušni pastirji vsako-krat, ko razglasijo imena ordinandov, skupno z verniki molijo: »Molitev za du-hovnike«, trikrat »Oče naš«, »Zdrava Marija« in »Čast bodi Očetu«. (Sinoda 1903, str. 910 nasl.) ali pa: »Za duhovnike v domovini« str. 191 »Cerkvenega mo-litvenika«. Na dan podelitve diakonata naj pridodajo posamezni duhovniki v dnevni sv. maši k predpisanim oracijam molitev »Pro omni gradu Ecclesiae«, ki je 3. med »orationes diversae«. Verniki pa naj na dan ordinacije molijo za or-dinade in duhovniške poklice.

18.

Nekatera navodila častiti duhovščini.

Na razna vprašanja gospodov duhovnikov, kako ravnati v dvomljivih slu-čajih dušnega pastirstva, se sporoča in nujno priporoča naslednje:

I. Z zadnje plenarne konference v Zagrebu se je vložila predstavka zavoljo ponašanja poedinih oblastev in njihovih organov napram duhovnikom. Vsled tega je Ministrstvo notranjih poslov dalo upravnim oblastvom posebna navodila. V tozadevnem dopisu Kraljevske banske uprave v Ljubljani z dne 26. januarja 1933 Pov. II/2 No. 380/2 se izvaja, da državni organi kot čuvarji in izvrševalci zakonov morajo porabiti zakonite sankcije, ako kdo stori po državnih zakonih kaznivo dejanje. Naročeno pa jim je, »da naj predstavnike priznanih veroizpo-vedi uvažujejo, varujejo njihov ugled in jim pomagajo pri izvrševanju njihovih dolžnosti, ker je tudi v državnem interesu, da je narod veren in moralen«; da-lje, »da postopajo (napram tem predstavnikom) s potrebnim taktom in uvaževanjem«; končno, »da se mora v slučajih, ko gre za kazniva dejanja, dejanje nedvomno ugotoviti in potem objektivno uporabiti zakon, a tako, da se pri tem po možnosti varuje duhovniški položaj in ugled«.

Cerkev je ustanovljena, da vodi ljudi k večnemu zveličanju. To svojo na-logo hoče vršiti neovirano, pa tudi kolikor mogoče sporazumno s tistimi, ki imajo skrbeti za zemski blagor prebivalstva. Zato naj se gospodje duhovniki v cerkvi in šoli, v zasebnem in javnem življenju varujejo besed, dejanj in vsega, kar bi moglo ustvarjati ovire njihovemu uspešnemu delovanju za zveličanje duš in kar bi moglo skaliti ali poostriti njihove zasebne in družabne odnose do državnih organov. — Morebitne slučaje, ki se po njihovi sodbi ne strinjajo z zgoraj omenjenimi ministrskimi navodili naj stvarno, z navedbo dejstev, pri-zadetih oseb in zanesljivih prič, naznanjajo pristojni cerkveni oblasti, da bo

ta, pravilno informirana, mogla povzeti korake v razčiščenje in, če mogoče, zadovoljivo ureditev zadeve.

II. Svoje vzvišeno poslanstvo bo p. n. duhovščina v cerkvi in zunaj cerkve najbolj vršila s pozitivnim delom za poglobitev verskega prepričanja in utrditev čednostnega življenja s Cerkvijo.

V dosego prvega namena naj gg. dušni pastirji pri verouku v šoli, v pridigah in krščanskih naukah na prižnici, pa tudi v poučnih sestankih cerkvenih organizacij, nasproti krivim naukom in napačnim idejam, ki se širijo med ljudstvom, naglašajo ter p o d o b r i pripravi razlagajo in v poljudni obliki pojasnjujejo verske resnice, zlasti tiste, ki so pozabljene ali ogrožene. Edina sredstva, s katerimi je mogoče, odvrniti vsej krščanski kulturi pretečo nevarnost, »so nauk o neskončni vrednosti duše, o dostojanstvu vsake človeške osebe in o izvoru človeka iz Boga ter o njegovem večnem namenu. Ti nauki pa se morajo dejanski izvajati v človeški družbi po pravici in ljubezni, ki mora vezati ljudi med seboj«. To so besede svetega Očeta Pija XI. v konzistoriju dne 13. marca t. l. — V zvezi s tem je nauk o Previdnosti božji, ki more obrniti vse na dobro; o Kristusu in njegovem delu odrešenja; o Cerkvi in njeni trojni, zlasti učeniški službi na zemlji; o sveti E v h a r i s t i j i in o združitvi z Bogom v svetem obhajilu...

Da se utrdi versko življenje, naj se zlasti mladina vabi in zbira v cerkvena udruženja, kakor so Marijini vrtci, Marijine družbe, Apostolstvo mož in mladeničev, pri nas uvedene bratovščine. Za člane teh udruženj naj se vršijo redni tedenski ali mesečni sestanki s poučnimi nagovori in aktualnimi predavanji, za vse vernike pa se naj prirejajo misijoni, duhovne vaje tridnevnice in druge pobožnosti. Potek cerkvenega leta in spomin na važne dogodke nudi dovolj prilik za to. — Širi naj se nabožno, versko, solidno dobro čtivo. — Pred vsem pa naj se z zgledom in besedo priporočajo krščanske čednosti po vzoru Kristusovem: krotkost, ponižnost, potrpežljivost, miroljubnost, delavna ljubezen do Boga in do bližnjega — in kot njih pogoj ter netivo: molitev, udeležba pri službi božji, po stanovih urejeno čiščenje Najsvetejšega in pogostno sveto obhajilo... V v s e m t e m j e b i s t v o k a t o l i š k e a k c i j e.

Caritas Christi urgeat nos! Kako vesel, srečen, ponosen more in mora biti katoličan, ki se povsod drži krščanskih načel, ki niti za las ne odstopi od pota pravičnosti; ki ima pred Bogom in pred ljudmi zavest storjene dolžnosti, mirno vest. To so dobrine, ki so vredne dela, trpljenja, mučeništva.

III. In modo agendi cum poenitentibus, inquantum adscripti sunt variis associationibus, distinguendum est inter sectas, quae damnatae sunt in sensu can. 2335 Cod. iur. can., et societates, quarum fines vel ideologia adversantur religionis catholicae veritatibus vel praeceptis, quaeque multis occasionem peccandi praebent vel nocivae sunt iuventutis educationi religiosae. Alterius generis assecclae tractandi sunt iuxta principia moralia et regulas pastorales de occasione et cooperatione (Cf. Fr. Ušeničnik, Pastoralno bogoslovje, edit. I. pag. 507 sequ., edit. II. pag. 242 sequ., 277 sequ. et alibi).¹ — Suprema nostra lex: salus aeterna animarum!

Končno nam je treba vsem, duhovnikom in vernikom, prav resno vzeti opomin sv. apostola Pavla (I. Tim. 2, 1—4): »Prosim torej pred vsem, naj se opravljajo prošnje, molitve, priprošnje, zahvale za vse ljudi, za kralje in vse oblastnike, da bomo živeli mirno in brezhrupno življenje v vsej pobožnosti in poštenosti. To je namreč dobro in všeč Bogu, našemu Odrešeniku, ki hoče, da bi se vsi ljudje zveličali in prišli k spoznanju resnice.«

¹ Prim. Ljublj. škofijski list 1933, šte. 2a, str. 11.

Izpremembra v „Poduku o zakramentu svetega zakona“.

Komisija za razlago cerkvenega zakonika je dne 2. junija 1918 (Cerkv. zauk. 1918, št. XVI, str. 193) določila: De matrimonio. 3. Si sponsa vel sponsus inveniantur ignari doctrinae christianae. eritne locus eos respuendi a matrimonio, vel differendi matrimonium usque ad instructionem? (Can. 1020, § 2). — Resp.: Parochus servet praescriptum canonis 1020, § 2; et dum ea peragit que Codex peragenda praescribit, sponsos ignorantes sedulo edoceat prima saltem doctrinae christianae elementa: quodsi renuant, non est locus eos respuendi a matrimonio ad normam canonicis 1066. Vsled tega odpade v »Poduku«, Cerkv. zauk. 1918, št. XIV, str. 159, točka 6, odst. 3, zadnji stavek.

Izpremeni se tudi zadnji odstavek na strani 160, ki naj se glasi: Poroka naj se ne vrši, dokler niso potekli tri dnevi po zadnjem oklicu (Can. 1030). Iz pametnega razloga ali ako obstoja taka navada, more biti poroka tudi prej, vendar ne na dan zadnjega ali edinega oklica. Izvzamejo se zaročenci, ki ob delavnikih nimajo prostega časa ali ne morejo dobiti potrebnih prič. Ti se morejo poročiti tudi p o p o l d n e na dan zadnjega oklica. Poroka ob nedeljah in praznikih p o p o l d n e naj se vrši brez godbe in pred mrakom ali večernim zvonjenjem.

Cerkveno ljudsko petje — Cerkvena ljudska pesmarica.

V založbi škof. ordinariata ljubljanskega, oziroma Tiskarne sv. Cirila za Lavantinsko škofijo, je izšla Cerkvena ljudska pesmarica, ki je bila napovedana v Okrožnici na kn.-šk. župnijske urade z dne 21. maja 1932, št. 1064.

V ličnem formatu podaja pesmarica na 87 straneh enotno besedilo splošno znanih in priljubljenih cerkvenih pesmi za malenkostno ceno Din 3'—.

Urednik je razdelil pesmi po tvarini in jih razporedil po cerkvenem letu. Za dodatek slovenskega in latinskega besedila pri kropljenju z blagoslovljeno vodo pred sv. mašo kakor tudi za prevod latinske besede pri p e t i h sv. mašah ter za odpeve ali rezponzorije pri petih sv. mašah bodo uredniku vsi hvala-ležni. Prvo mesto med ljudskimi cerkvenimi pesmimi zavzemajo: Blagoslovne, za njimi se vrstijo: Mašne, Adventne, Božične in pesmi po Novem letu; Postne, Velikonočne, Binkoštna in pesmi za Telovo; Marijine, Svetniške, Evharistične in Razne pesmi. V slednji skupini se nahajajo: Misijonska, Papeška himna, Oče naš, Povsod Boga, Kristus mora kraljevati, Posvetitev domovine, Zahvalna ter 28 odpevov za litanije Matere božje, Sv. Jožefa in Presv. Srca Jezusovega.

Cerkvena ljudska pesmarica podaja s a m ó besedilo obče znanih cerkvenih pesmi, ki je odobreno od lavantinskega in ljubljanskega ordinariata, n a p e v i teh pesmi so raztreseni v Premrlovi Cerkveni pesmarici, Ceciliji, Dr. Somrekovih zbirkah: Kvišku srca in Prijatelj otroški, v Spindlerjevi: Jezus blagoslovi, Slava Brezmadežni in dr.

Že v zgoraj omenjeni ordinarijski Okrožnici se je župnijskim uradom priporočalo, naj čimpreje začnejo uvajati in poživljati cerkveno ljudsko petje, da bi se ustvarila še tesnejša, neposredna zveza ljudstva z liturgijo, ki se kaže posebno v skupnih molitvah in v skupnem petju. Naročalo se je pa, naj se uvede vsaj pri naslednjih cerkvenih pobožnostih:

1. Pred pridigo, krščanskim naukom, nagovorom;
2. pri nedeljski popoldanski službi božji;
3. pri šmarničnih pobožnostih;
4. pri križevem potu;
5. pri raznih posebnih pobožnostih (tri-, osem- in devetdnevnica, osminah itd.);
6. pri shodih in sestankih Marijinih družb, vrtcev, krožkov itd.;
7. skupno naj se tudi vedno poje »Hvala večnemu Bogu« s pripadajočimi odgovori.

8. Kjer bo pa ljudsko cerkveno petje bolj napredovalo, se priporoča, da poje ljudstvo tudi med sv. mašo.

Vsa ta določila se sedaj, ko je na razpolago »Cerkvena ljudska pesmarica«, znova poudarjajo v prepričanju, da bodo župnijski uradi s primerno vnemo pospeševali izvajanje gornjega naročila. Predvsem naj župnijski uradi skrbijo, da se nabavi zadostno število Cerkvene ljudske pesmarice za župnijske cerkve. Zato naj nakup pesmarice svojim župljanom toplo priporočajo, cena je tako nizka, da si knjižico tudi siromašni sloji lahko omislijo. Priporočljivo bi bilo, da se v vsaki župniji sestavi seznam vseh, ki hočejo pesmarico kupiti, nakar župnijski urad izvrši skupno naročilo pri Lavantinskem kn.-šk. ordinariatu v Mariboru.

Pri delu za cerkveno ljudsko petje se mora odstraniti vsaka malodušnost pa tudi neutemeljeni predsodki. Gre za čast božjo, za sveto stvar: saj je cerkveno petje molitev. Posebnih vaj za to petje skoraj ne bo treba, ker se bodo pele splošno znane pesmi; treba bo le ljudi ponovno opominjati, naj pojo. Kjer ne bo šlo drugače, naj se začne z vzgojo mladinskega naraščaja. Ker bodo cerkveni pevski zbori tako precej razbremenjeni, naj se potrudijo, da bo njih petje pri maši, posebno slovesni, tembolj dostojno in pravilno.

Ljudsko cerkveno petje ni malenkostna zadeva, pri kanonični vizitaciji se bo vsakokrat tudi o tem moralo poročati.

21.

Razpregled državnih taks, vplačanih pri župnijskih uradih.

K predmetnemu navodilu v škofijskem Oglasniku 1933, I, odst. 6, str. 8 se pripomni, da takse pod tek. št. 9, 10, 11, 13 pri župnijskih uradih Lavantinske škofije (sploh v Sloveniji, Dalmaciji in Vojvodini) ne pridejo v poštev, ker daje dotične izpreglede, oziroma dovoljenja državna oblast. Takse pod 7 in 12 se doslej pri nas niso zahtevale.

To naj si župnijski uradi na dotičnem mestu zaznamujejo, da ne bo ne sporazumov. Sicer pa jim je itak znano, da se morajo prošnje za izpreglede zakonskih zadržkov od državne strani predlagati, ne njim, ampak svetnim oblastem, kakor je to običajno omenjeno v rešitvah kn.-šk. ordinariata.

22.

Obresti predvojnih nadarbinskih obligacij.

Kraljevska banska uprava je z dopisom z dne 2. febr. 1933, II, No. 4260/I. semkaj naznanila sledeče: V smislu rešitev bivšega ministrstva za vere z dne 23. februarja 1925, V. K. br. 110 in z dne 26. marca 1925, V. K. br. 693, se je odredilo izplačilo obresti predvojnih nadarbinskih obligacij vsem župnim nadarbinarjem v dravski banovini, in sicer za proračunsko leto 1932/33. Obresti se bodo nakazale in izplačale posameznikom skupno z rednimi osebnimi prejemki za mesec marec 1933.

23.

Slovstvo.

Katoliška Liturgika. Spisal dr. Fr. Ušeničnik. V Ljubljani 1933. Založila Jugoslovanska tiskarna. Obsega 373 strani in stane nevezana Din 96—, vezana v polplatno Din 110—, v polusnje Din 125—.

Kakor je bilo napovedano v naznanilu »Pastoralnega bogoslovja« od istega pisatelja (Oglasnik lav. škofije 1932, X. odst. 75 str 72), je sedaj izšla zgoraj označena knjiga. Je to prva slovenska strokovno-znanstveno pisana liturgika, ki obdelava vsa liturgična vprašanja in vse cerkvene obrede. Kakor »Pastoralno bogoslovje«, tako je »Liturgika« predvsem namenjena gg. bogoslovcem, potem dušnim pastirjem, katerim bo zanesljiva vodnica pri svetih opravilih, pa tudi izobraženim laikom, ki se hočejo natančneje seznaniti z lepoto katoliškega bogoslužja.

Tudi »Liturgiko« smejo župnijski uradi za svoje knjižnice nabaviti s cerkvenim denarjem pod pogojem, da ostane knjiga na razpolago duhovnikom dotične župnije.

24.

Osebna naznanila.

Imenovan je p. n. g. Ignac Škamlec, kn.-šk. duhovni svetovalec in župnik pri Sv. Andražu v Halozah, za upravitelja dekanije Zavrče (1. marca 1933).

Menjala sta župnije gg. Franc Hlastec, župnik pri Sv. Marku niže Ptuja, in Ignac Groblar, mestni kaplan v Ptuj in novoimenovani župnik za Črešnjice (1. marca 1933).

Umeščen je bil Franc Satler, kaplan pri Sv. Juriju ob Ščavnici, kot župnik v Gornjskem (5. marca 1933).

Resignirala sta na svoje župnije: Anton Podvinski, kn.-šk. konzist. svetovalec, župnik in dekan v Zavrču in Anton Medved, župnik v Stranica (1. marca 1933).

Postavljeni so: Konrad Jarh, kaplan v Zavrču, za provizorja istotam; Anton Medved resign. župnik v Stranica, za provizorja istotam; Jurij Pribožič, župnik v Zagorju, za soprovizorja v Prevorju (1. marca 1933), Štefan Bakan, kaplan v Črenšovcih, za provizorja istotam (11. marca 1933) in Janez Cilenšek, kaplan v Apačah, za provizorja istotam (20. marca 1933).

Prestavljeni so gg. kaplani: Venceslav Jastrobnik iz Ponikve ob juž. žel. v Luče; Janez Leber iz Luč v Zreče; Rudolf Vahčič, iz Ruš v Sv. Jurij ob Ščavnici (vsi 1. marca 1933); Matej Močilnik iz Bizelskega v Ptuj (15. marca 1933).

Bolezniški dopust je dovoljen Francu Šaloven, provizorju v Prevorju, Antonu Radanovič, bivšemu kaplanu v Zrečah (s 1. marcem 1933) in Antonu Šparl, kaplanu pri Sv. Petru pod Sv. gorami (z 11. marcem 1933).

Začasno nezasedeno ostane kaplansko mesto v Ponikvi ob juž. žel., v Rušah in na Bizelskem.

Umrli sta: Jožef Čačič, župnik v Črenšovcih, dne 9. marca 1933 v 50. letu starosti in Dr. Leopold Potzinger, župnik v Apačah, dne 18. marca 1933 v 63. letu starosti. R. I. P.!

Lavantinski knezoškofijski ordinariat

v Mariboru, dne 20. marca 1933.